

BUDAPESTI ÜGYÉSZSÉG
1920-FEB. 28.
ÁTVETTE

NEMZETI UJSÁG

Szerkesztőség: Budapest, VIII., Szentkirályi-utca 28. sz.
Telefon: József 65 és József 66.
Kiadóhivatal: IV., Gerlóczy-utca 11. sz. Telefon: 107-37.

KERESZTÉNY POLITIKAI NAPILAP
Felelős szerkesztő: Túri Béla.

Előfizetési ár: Egész évre 220 kor., félévre 110 kor.,
negyedévre 56 kor., egy hónapra 20 kor. Egyes szám
80 fillér. — Hirdetések milliméteres díjszabás szerint.

Izenet az erdélyieknek

Neully, Chateau de Madrid, febr. 22.
A „Nemzeti Ujság” Párisba kiküldött
tudósítójának jelentése.

Pár hét múlva befejezett tények előtt fog állani Magyarország, szemébe kell tehát néznünk a legrosszabb lehetőségnek is. Engem, ősi székely család leszármazottját és Kolozsvár szülőltjét, Erdély sorsa aggaszt legsúlyosabban. Rettegek attól, hogy az entente teljesen kiszolgáltatja Romániának és fölvetem a kérdést: miképp viselkedjenek székely és magyar véreink, ha a békekonferencia a bukaresti kormány kívánsága szerint mondja ki a consummatum-ot?

Gróf Bethlen István, kit a küldöttségben Erdély képviselőjének tekinthetünk, kevésbé pesszimista, mint én. Nem akarja hinni, hogy az erdélyi kérdést illetően a szövetséges nagyhatalmak figyelembe ne vegyék érveinket és ellenjavaslatainkat.

— *«Még nem vagyunk annyira, hogy mindent elveszítettnek tekintsünk»* — mondja erős meggyőződéssel. — A megoldásnak többféle módja áll rendelkezésre. Mi elsősorban a népszavazást követeljük, hogy az döntson, kihez tartozzék Erdély: Magyarországhoz-e vagy Romániához? Ha ez a kívánságunk nem talál meghallgatásra — magam is azt hiszem, hogy Vajdáéknek sikerül a plebiscitum elrendelését megakadályozni — akkor előáll a második kérdés: egyesíttessék-e Erdély Romániával vagy külön autonómiához jusson? Ha ez a kérdés is Románia javára dőlne el, utolsó mentstvárunknak megmarad a nemzetiségi kisebbségek jogainak szabatos körülírása és biztosítása.

Miként a konferenciához benyújtott jegyzékünkben kifejtettük, a magyarországi románoknak 1918 őszéig soha nem volt szándékuk elszakadni Magyarországtól, helyesebben mondván a monarchiától, csupán helyi autonómia keretében önrendelkezési jogot óhajtottak. Arról, hogy a Kárpátokon túli fajokonakkal, vagy ha úgy tetszik: testvéreikkel politikailag egyesüljenek, a multakban soha szó nem volt — ellenkezőleg: erdélyi román politikuskok nyilatkozataiból megállapítható, hogy az erdélyi románság magát úgy szellemileg, mint erkölcsileg fölöttébb állónak tekintette a román királyság alattvalóinak. Erdély román népe épp úgy erdélyinek érzi magát, mint az ottani magyar és szász; lelkeben erdélyi öntudat és hazafiság szunnyad, melyet elfojtani nem lehet. Az 1918-iki gyulafehérvári határozat, mely kimondotta Erdélynek Romániához való csatlakozását, a román katonai intervenció hatása alatt, exaltált és stréber politikuskok kezdeményezésére, de a nép akaratának megkérdezése nélkül hozatott. Azóta változás történt még a vezetők egy részének felfogásában is. Nem akarnak a román királyság szolgátságába jutni, hanem autonómiát követelnek. A Nagy-Szebenben föllállított kormányzótanács iparkodik megőrizni függetlenségét a bukaresti kormánnyal szemben és föltéleny gonddal ellenszégül annak, hogy Bukarest beleavatkozzék az erdélyi ügyekbe. De a román nép torkig van már az új kormányzat uralmával is, mely csak korrupciót teremtett s amelynek vezetői nap-nap után bizonyosságát szolgáltatják tehetetlenségüknek és önkénykedéseiknek. A nép, mely rendet, nyugalmat és biztosított anyagi existenciát óhajt, elégtelen: jól csak azok érzik magukat,

kiknek a politika jóvedelme és érvényesülést nyújtó mesterség.

Meg vagyok győződve, hogy az erdélyi románság összes tisztességes elemei tágkörű autonómiát fognak követelni Erdély számára. Hiszem, hogy ezt el is érik. Dr. Maniut komoly és tisztakezü embernek ismerem, kivél majd tárgyalni lehet afölött, hogy a román szuverenitás alatt álló autonóm Erdélyben külön autonómiája legyen a magyaroknak és a szászoknak. Az egyházi és tanügyi téren, akár egyesítettük Erdély Romániával, akár autonóm ország rész lesz, gondoskodásnak kell történnie, hogy az egyházak és iskolák javai a legitim tulajdonosok rendelkezésére álljanak. Aki területeket vesz birtokába, a terheket is magára kell vennie.

Egyelőre azon kell lennünk, hogy az erdélyi magyarság helyzete elviselhető legyen az alatt az idő alatt is, míg a románok dominálnak fölötté. Akik kénytelenek voltak menekülni Erdélyből, azokról a magyar állam köteles gondos-

kodni; akik ott maradtak és a passzív rezisztencia álláspontjára helyezkedtek, maradjanak tovább is helyükön. Nagy erő a passzív rezisztencia, miként az osztrák abszolútizmus, a Bach és Schmerling korszaka bizonyítja; de azért nem szabad pálcát törnünk amaz erdélyi magyarok fölött, kiket személyes és családi viszonyaik vagy meggyőződésük, hogy ezáltal a magyarság érdekeit jobban szolgálhatják, arra fognak indítani, hogy állást vállalnak az adminisztrációban. Mindenkit a lelkiismerete és magyar érzése kell, hogy elhatározásában irányítson».

Hosszu beszélgetésünk véget ért. Aminé nézem Bethlen István energikus, de nyugodt arcát, remény kezd sarjadni lelkemben. Az erdélyi nagy fejedelem ivadéka nem lesz méltatlan dicső őskéhez, kinek erős akarata és megfontolt elszántsága oly fényes emlékekkel gazdagította a magyar történelmet. Én hiszek az atavizmusban.

Barabás Albert.

Elfogadták az alkotmányosságról és a kormányzóról szóló javaslatot.

Muszár miniszterelnök a letűnt korszak vezérpolitikusainak mulasztásairól.
Hétfőn választ kormányzót a nemzetgyűlés.

— A „Nemzeti Ujság” tudósítójától. —

Budapest, febr. 27.

A nemzetgyűlés mai ülése meglehetősen érdekes és mozgalmas volt s jelentős eseményének tekinthető az alkotmányosság helyreállításáról és az államfői hatalom ideiglenes rendezéséről szóló javaslatnak általánosságban és részleteiben való elfogadása. A Házban ma szólt meg először az ellenzék, még pedig az Ugron óvatos, takargató beszédében meglehetősen szüntelenül és féltéken, Andrassy komoly, mélyen átgondolt, de kissé doktriner szavaiban nívósan és tiszteletreméltó tárgyilagossággal.

Ugron Gábor beszédét a kényesebb pontoknál meglehetősen türelmetlenül hallgatta a Háznak úgy jobb-, mint baloldala, amely hamar rátapintott a sebezhetőbb részekre. A beszéd egyik-másik részleténél valóságos vihar tört ki a képviselők padsorai közt úgy, hogy a szónoknak nem egyszer félbe kellett szakítani szavait.

Andrassy beszéde, amelyet a Ház nagy figyelemmel hallgatott, erős politikai vitára adott alkalmat, amely Andrassy és a miniszterelnök közt játszódott le. Andrassy beszédében a kormányt gyöngének minősítette.

Ezekre a vádakra a miniszterelnök rendkívül erőlyesen, a Ház mindkét nagy pártjának zajos tapsai közt válaszolt, szókiomondó nyíltsággal mutatva rá a letűnt korszak vezetőpolitikuskainak bűneire, akiknek mulasztása, gyöngesége és tehetetlensége tárt kaput nyitott a forradalmaknak, amelyeknek viharai elől gyáván megszöktek. Huszár természetesen nem Andrassy személyére adressálta megállapításait, de Andrassy kritikája adott alkalmat a bírálatra s a multa való visszatekintésre.

Az ülésről a következő részletes tudósításunk számol be:

Az ülés megnyitása.

A nemzetgyűlés mai ülést délelőtt háromnegyed 11 órakor nyitotta meg Rakovszky István elnök. A mult ülés jegyzőkönyvének hitelesítése után bemutatja az elnök Borsodmegye és Szeged város feliratát Horthy fővezérnek ideiglenes államfővé leendő megválasztása, valamint a Gieswein Sándor képviselő által benyújtott kérvényét a szibériai

hadifoglyok helyzetének javítása érdekében. Jelenti, hogy Drozdy Győző és Kerekes Mihály mandátuma ellen panaszt adtak be.

Ezután áttértek a napirendre. Schandl Károly előadó betérjesztette a gazdasági bizottság jelentését a nemzetgyűlés költségvetéséről.

Folytatják az államfőről szóló javaslat vitáját.

Ezután áttértek az alkotmányosság helyreállításáról szóló javaslat tárgyalására.

A vitában elsőnek Ugron Gábor szólal fel a demokráta párt részéről. Beszéde bevezetésében keresi az ország romlásának okait. Az álliberalizmust vádolja, amely nem törődött a nép érdekeivel, amelynek hibás volt a nemzetiségi és külpolitikája. Forradalmaink szétzillesztették a hadsereget. Ezek a forradalmak csak paródiái voltak az igazi nagy forradalmaknak.

Felkiáltások: *A miénk zsidó-forradalmak voltak.*
Ugron Gábor: Nemzetietlenek voltak, tönkretették a hadsereget.

Zakány Gyula: Keresztény progromot csináltak.
Ugron Gábor: *Vissza a magyar alkotmányosság-hoz, ez az egyetlen megoldás.*

Közbeszólások: *És a kereszténységhez. Ne tagadjja meg a kereszténységet. Szegényli, hogy keresztény?*

Ugron megáll és konokul hallgat. Tényleg nem akarja a keresztény szót kiejteni. Nagy vihar kavardik fel erre.

Bródy Ernő képviselő a nagy zajban hevesen, összeszólközött több képviselőtársával, a keresztény táborból pattogva röpködött a demokraták felé a vád, különösen Bródy Ernő felé adressálva: *Hazaáruló magyarok voltak! Hazaárulók!*

Az elnök a vihart alig tudja lecsendesíteni, folyton csegett.

Ugron nem tudja beszédét folytatni és mihelyt újra belekezd, kijelenti, hogy a jogfolytonosság alapján áll, de ismét kitör a vihar és minden oldalról gunyos nevetéssel fogadják kijelentéseit.

Végre az elnök nagynevezzen csöndet csinál, mire Ugron folytatja beszédét. Kijelenti, hogy örömmel hallotta Prohászka beszédéből, hogy nálunk diadalmaskodtak a demokráta eszmék. Hansulyozza, hogy a történelmi alkotmány az alap, amelyre helyezkednünk kell.

Befejezésül a területi integritásról szól s annak a meggyőződésének ad kifejezést, hogy ez a nemzetgyűlés nem mondhat le Magyarországról egyetlen talp-

92

